

Joan Botam: "L'ecumenisme, en bona salut"

Dg, 22/01/2012 per Catalunya Religió

(David Casals - CR) L'ecumenisme, el diàleg entre les diferents esglésies cristianes, té una bona salut a Catalunya. Així ho posa de manifest en una entrevista a CatalunyaReligió.cat el caputxí [Joan Botam](#), implicat en aquest moviment des de finals dels anys 50, i president del [Centre Ecumènic de Catalunya](#). Parlem amb ell coincidint amb la [Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians](#), que es fa a tot el món i que va començar aquest dimecres.

-Quin diagnòstic fa de l'ecumenisme a Catalunya?

-Està en bona salut, tot i que per sectors. Alguns hem progressat moltíssim cap a la reconciliació i això es nota, tot i que encara hi ha sectors recalcitrants, que prioritzen la identitat i la tradició.

-Quins sectors són els que posen traves?

-A nivell catòlic, l'església és plural i generalment, es progressa bastant. Pel que fa als nous moviments eclesials, com els Focolars, Sant Egidi o Camí Neocatecumenal, n'hi ha de més sensibles a l'ecumenisme i altres no tant. Però, vam veure alguna senyal ecumènica durant les Jornades Mundials de la Joventut (JMJ) a Madrid? Fou una cosa mínima, quan era una gran oportunitat.

-I en els sectors protestants, també hi ha reticències?

-Hi ha esglésies com l'Església Evangèlica de Catalunya i els anglicans i també algunes esglésies baptistes que són cada cop més ecumèniques. Ara bé, també hi ha grups molt tancats i recelosos, que entenen que ha d'haver-hi un ecumenisme però de mínims, els 'evangelicals'.

-Quins antecedents hi ha del moviment ecumènic a Catalunya?

-Sí, el primer acte ecumènic a Catalunya va tenir lloc l'any 1954, a l'Església

Protestant del carrer Tallers. Fou durant la visita d'un pastor luterà suec Barcelona, que es va allotjar als Caputxins de Sarrià, durant la qual va haver una trobada entre un grup de joves catòlics i creients protestants. En ocasió d'aquesta visita, es va organitzar la primera pregària ecumènica, i després van continuar els contactes entre esglésies protestants com la del carrer Aragó i la de Tallers amb grups catòlics, i va anar fent forat.

-Tot plegat coincideix amb una obertura que s'inicia des del catolicisme, coincidint amb el Concili Vaticà II.

-L'ecumenisme neix a Catalunya i a Espanya de manera molt humil i senzilla, des de les bases, i després es va estenent a Valladolid, Salamanca, València, poc a poc es va introduint, i es va fent relació i amistat entre cristians. Fou com un miracle.

-Quin és el futur de l'ecumenisme a Catalunya?

-Jo tinc molta esperança. La meva impressió és que això progressa malgrat nosaltres, ja que s'acaba imposant la força de l'esperit. La diferència, la unitat en la diversitat, la comunió és la riquesa, i això es va obrint pas.

-Però en canvi, encara no és possible una celebració de l'Eucaristia de forma conjunta entre les diferents esglésies cristianes.

-A Suïssa ja parlen de cristians i punt, no de catòlics per una banda i de protestants per l'altra. A França i a Alemanya luterans i catòlics prenen la comunió indistintament sense fer escarafalls, i la cosa funciona. Van a batejos, un luterà participa en una comunió catòlica i al revés, i això madurarà com una fruita: des de les bases i la vivència. Tot són diferents camins per arribar al que és essencial del cristianisme: la missió del cristià, de l'Església i de Jesucrist en la salvació del món.